

การสรุปผลของการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาเปรียบเทียบความละเอียดของเด็กวัยรุ่นไทยใน
ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้อื่น ตลอดจนความต้องการที่จะเห็นสังคม
เจริญขึ้นและความต้องการที่จะมีส่วนร่วมช่วยให้สังคมเจริญขึ้นของเด็กวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวชั้นกลางและ
ชั้นต่ำ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้เป็นเด็กวัยรุ่นชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา
ปีที่ ๒ และปีที่ ๓ สายสามัญ สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ อายุ ๑๔ ถึง ๑๗ ปี จากจังหวัดต่าง ๆ รวม ๘ จังหวัดคือ นครหลวงกรุงเทพมหานคร จังหวัดรังสิต จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัด
อุบลราชธานี จังหวัดราชบุรี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดชัยนาท และจังหวัดสระบุรี ซึ่ง
เป็นเด็กที่มาจากครอบครัวชั้นกลางและชั้นต่ำประเภทละ ๒๐๐ คน และในแต่ละประเภทแยกออกเป็น
ชาย ๑๐๐ คน และหญิง ๑๐๐ คน รวมทั้ง ๒ ประเภทเป็นประชากรทั้งสิ้น ๔๐๐ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ของ
ปรียาพร พวงอัสวร ซึ่งใช้วัดความมุ่งหมายในชีวิตของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยปีที่ ๑ ปีการศึกษา
๒๕๐๕ จำนวน ๒๒ ข้อ เป็นแบบทดสอบวัดความละเอียด ความสนใจตนเอง ความสนใจ
ผู้อื่น และความต้องการที่จะเห็นสังคมเจริญขึ้นกับความต้องการที่จะมีส่วนร่วมช่วยให้สังคมเจริญขึ้น
คำตอบแต่ละข้อมีคะแนนให้ตั้งแต่ ๑ ถึง ๔ คะแนน การให้คะแนนจะให้ ๑ คะแนนในคำตอบที่ว่า
ไม่สำคัญ ให้ ๒ คะแนนในคำตอบที่ว่าสำคัญบ้าง ให้ ๓ คะแนนในคำตอบที่ว่าสำคัญมาก และให้ ๔
คะแนนในคำตอบที่ว่าสำคัญอย่างยิ่ง แบบทดสอบนี้ได้นำไปหาความเชื่อมั่น แบบ test - re-

test โดยเว้นระยะห่างกัน ๗ วัน ได้คำสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ .๘๓

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการติดต่อขอความร่วมมือไปยังโรงเรียนต่าง ๆ รวม ๑๖ แห่ง ในจำนวน ๘ จังหวัด จังหวัดละ ๑ - ๓ โรงเรียน ดังนี้

จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่โรงเรียนสารภี และโรงเรียนพรินซ์รอแยล

จังหวัดตรัง ได้แก่โรงเรียนวิเชียรมาตุ และโรงเรียนสภาราชนิ

จังหวัดอุบลราชธานี ได้แก่โรงเรียนเบญจมะราชาลัย โรงเรียนตั้งใจอนุกุล และโรงเรียนอาเวมารีอา

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้แก่โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย และโรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์

จังหวัดราชบุรี ได้แก่โรงเรียนเบญจมะราชูทิศ และโรงเรียนราชบุรีกานูเคราะห์

จังหวัดชัยนาท ได้แก่โรงเรียนประจำจังหวัดชาย

จังหวัดสระบุรี ได้แก่โรงเรียนสตรีวิทยา

นครหลวงกรุงเทพมหานคร ได้แก่ โรงเรียนปทุมธานีวิทยา โรงเรียนศรีวิกรม์ และโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การเก็บรวบรวมแบบทดสอบนั้น ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองเป็นมาจจังหวัด รวมด้วยกัน ๕ จังหวัด ส่วนอีก ๓ จังหวัดคือจังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดตรัง และจังหวัดอุบลราชธานีได้ใช้วิธีมอบหมายให้เพื่อนอาจารย์ทำหน้าที่แทน แบบทดสอบแต่ละชุดใช้เวลาในการทำประมาณ ๓๐ นาที

วิธีการทางสถิติที่ใช้

การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้วิธีการทางสถิติที่ช่วยในการวิจัยหลายวิธีด้วยกันคือ

๑. หาค่าเฉลี่ย (Mean)

- ๒. หาคความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- ๓. หาคความเชื่อมั่นโดยวิธี Test - retest
- ๔. หาคความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของข้อมูลโดยใช้วิธี Z - Technique

ผลของการวิจัย

ผลของการวิจัยในครั้งนี้นำมาซึ่งข้อสรุปผลให้เห็นโดยจำแนกออกเป็นข้อ ๆ ดังนี้ คือ

๑. การเปรียบเทียบความแตกต่างในความทะเยอทะยาน

๑.๑ ระหว่างเด็กวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวชั้นกลางและชั้นต่ำ พบว่าเด็กวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวชั้นกลางมีความทะเยอทะยานสูงกว่าเด็กวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวชั้นต่ำอย่างมีนัยสำคัญในเรื่องที่อยากมีความสุขความพอใจในชีวิต อยากเป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำงานต่าง ๆ ที่กระทำอยู่ อยากทำสิ่งต่าง ๆ ที่ทำให้มีความภาคภูมิใจ อยากเสียสละเพื่อความสุขของผู้อื่น อยากมีเวลาพักผ่อน และหาความสุขสนุกสนานในชีวิต อยากอ่านหนังสือที่ดี ๆ ไม่อยากทำตนให้เป็นภาระของผู้อื่น อยากมีสุขภาพดีอยู่เสมอ อยากทำงานสบาย ๆ อยากปฏิบัติงานที่ตื่นเต้นและเร้าใจ อยากท่องเที่ยวเดินทาง อยากใช้ชีวิตที่ไกลเคียงธรรมชาติ อยากคิดค้นประดิษฐ์หรือคิดแปลงสิ่งผลิตเครื่องมือเครื่องใช้ให้เป็นประโยชน์ อยากประสบความสำเร็จในด้านการแสดง อยากเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง อยากเป็นผู้นำในชุมชน อยากเขียนเรื่องร้อยแก้วและร้อยกรองที่ดี ๆ อยากมีชื่อเสียงทางด้านการดนตรี อยากรับผิดชอบในการบริหารงาน อยากมีอิสระในการดำรงชีวิต อยากเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านการเงินและการค้า อยากมีฐานะการเงินดี อยากช่วยเหลือผู้อื่นที่ได้รับความลำบาก อยากมีความสุขในบั้นปลายของชีวิต อยากมีปรัชญาชีวิตที่มีความหมาย และอยากสร้างเทคนิคใหม่ ๆ ทางด้านวิทยาศาสตร์ สำหรับเด็กที่มาจากครอบครัวชั้นต่ำ ปรากฏว่ามีความทะเยอทะยานสูงกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวชั้นกลางเพียงด้านเดียวคือ อยากรักษาชื่อเสียงของหมู่คณะ

๑.๒ ระหว่างเด็กวัยรุ่นชายและหญิง พบว่าเด็กวัยรุ่นชายมีความทะเยอทะยานสูงกว่าเด็กวัยรุ่นหญิง เช่น อยากได้รับการยกย่องและยอมรับนับถือจากผู้อื่น อยากรักษาชื่อเสียงของหมู่คณะ อยากรักษาชื่อเสียงของผู้อื่น อยากเป็นคนที่มีรับผิดชอบในการบริหารงานและทำงานร่วมกับผู้อื่น

อื่น อยากทำงานสบาย ๆ ส่วนหญิงมีความทะเยอทะยานสูงกว่าชายเพียงเรื่องเดียว คือ อยากใช้ชีวิตในโลกศิวิไลซ์

๑.๓ ระหว่างเด็กวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวชนกลางชายและหญิง พบว่าเด็กวัยรุ่นชายมีความทะเยอทะยานมากกว่าหญิง เช่น อยากทำงานสบาย ๆ อยากเสียสละเพื่อความสุขของผู้อื่น อยากเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการเงินและการค้า สำหรับเด็กวัยรุ่นหญิงมีความทะเยอทะยานสูงกว่าเด็กวัยรุ่นชายเพียงเรื่องเดียวคือ อยากท่องเที่ยวเดินทาง

๑.๔ ระหว่างเด็กวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวชนต่ำชายและหญิง พบว่าเด็กวัยรุ่นชายมีความทะเยอทะยานสูงกว่าเด็กวัยรุ่นหญิงในเรื่องอยากได้รับการยกย่องและยอมรับนับถือจากผู้อื่น อยากปฏิบัติงานที่ตนสนใจและพอใจ อยากท่องเที่ยวเดินทาง และอยากประสบความสำเร็จในด้านการแสดง แต่เด็กวัยรุ่นหญิงจะมีความทะเยอทะยานสูงกว่าเด็กวัยรุ่นชายในเรื่องอยากเข้าร่วมในกิจกรรมทางศาสนา อยากสร้างงานศิลปะที่ดี ๆ

๑.๕ ระหว่างเด็กวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวชนกลางและชนต่ำชาย พบว่าเด็กวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวชนกลางมีความทะเยอทะยานสูงกว่าเด็กวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวชนต่ำในทุก ๆ ด้าน เช่น อยากมีฐานะการเงินดี อยากเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสายวิชาหรืองานอื่น ๆ ที่ทำอยู่ อยากเสียสละเพื่อความสุขของผู้อื่น อยากมีเวลาสำหรับพักผ่อน และอยากหาความสุขสนุกสนานในชีวิต อยากเป็นคนทันสมัยและเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา อยากทำงานสบาย ๆ อยากใช้ชีวิตโลกศิวิไลซ์-ชาติ อยากเป็นนักกีฬาทีมซอเสียง อยากเป็นผู้นำในชมรม อยากเขียนเรื่องดี ๆ เช่น ร้อยแก้ว และร้อยกรอง อยากมีชื่อเสียงทางการดนตรี อยากเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการเงินและการค้า อยากช่วยเหลือผู้อื่นที่ได้รับความลำบาก อยากได้รับการยกย่องและยอมรับนับถือจากผู้อื่น ไม่อยากทำตัวให้เป็นภาระกับผู้อื่น อยากศึกษาค้นคว้าประดิษฐ์คิดประดิษฐ์สิ่งประดิษฐ์มือเครื่องใช้ให้เป็นประโยชน์ และอยากสร้างงานศิลปะที่ดี ๆ

๑.๖ ระหว่างเด็กวัยรุ่นหญิงที่มาจากครอบครัวชนกลางและชนต่ำ ปรากฏว่าเด็กวัยรุ่นหญิงที่มาจากครอบครัวชนกลางมีความทะเยอทะยานสูงกว่าเด็กวัยรุ่นหญิงที่มาจากครอบครัวชนต่ำในทุก ๆ เรื่อง เช่น อยากปฏิบัติธรรมในศาสนา อยากมีเวลาพักผ่อนและหาความสุขสนุกสนานในชีวิต อยาก

อ่านหนังสือที่ดี ๆ อยากได้รับการยกย่องและยอมรับนับถือจากผู้อื่น อยากเป็นที่ชอบพอของคนอื่น
 อยากปฏิบัติงานที่ทันและเร้าใจ อยากมีอิสระในการดำเนินชีวิต อยากท่องเที่ยวเดินทาง อยาก
 ใจชีวิตที่ไกลเคียงธรรมชาติ อยากเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง อยากมีความสุขความพอใจในชีวิต ไม่
 อยากทำตัวให้เป็นภาระของผู้อื่น และอยากทำงานสบาย ๆ พร้อมทั้งอยากมีความสุขในชั้นปลายของ
 ชีวิตอีกด้วย

๒. การเปรียบเทียบความแตกต่างในความสนใจตนเองและผู้อื่น

๒.๑ ระหว่าง เด็กวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวชั้นกลางและชั้นต่ำ ที่มีต่อความสนใจตนเอง
 พบว่า เด็กวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวชั้นกลางมีความสนใจตนเองมากกว่าเด็กวัยรุ่นที่มาจากครอบครัว
 ชั้นต่ำในทุก ๆ ด้าน คือ อยากให้ผู้อื่นเห็นว่าตนเป็นคนดี อยากมีภรรยาหรือสามีที่ดี อยากให้บุตร
 ธิดาอยู่ในโอวาท อยากให้ผู้อื่นเห็นความสามารถและสนับสนุน อยากมองผู้อื่นในแง่ดี อยากเป็น
 ผู้ร่วมงานที่ดี อยากให้ผู้อื่นรักใคร่และไว้วางใจในตัวเขาคอย

๒.๒ ระหว่าง เด็กวัยรุ่นชายและหญิง ปรากฏว่ามีความสนใจตัวเองเท่า ๆ กัน คือไม่
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

๒.๓ ระหว่าง เด็กวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวชั้นกลางและชั้นต่ำ ที่มีต่อความสนใจผู้อื่น พบ
 ว่าเด็กวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวชั้นกลางมีความสนใจผู้อื่นมากกว่าเด็กวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวชั้นต่ำ
 ในทุก ๆ ด้าน คือ อยากทำตัวให้เป็นที่รักใคร่ไว้วางใจของผู้อื่น อยากรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
 อยากเห็นผู้อื่นแสดงความสามารถแห่งตนเองคอย

๒.๔ ระหว่าง เด็กวัยรุ่นชายและหญิง ปรากฏว่าทั้งสองเพศมีความสนใจผู้อื่นเท่า ๆ
 กัน คือไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

๒.๕ ระหว่างความสนใจตนเองและความสนใจผู้อื่นของเด็กวัยรุ่นที่มาจากครอบครัว
 ชั้นกลางและชั้นต่ำ พบว่าเด็กวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวชั้นกลางมีความสนใจตนเองมากกว่าสนใจ
 ผู้อื่น คือ อยากให้ผู้อื่นเห็นความสามารถและสนับสนุนมากกว่าที่จะเห็นผู้อื่นแสดงความสามารถ
 อยากจะให้บุตรธิดาอยู่ในโอวาทมากกว่าที่จะเป็นบิดามารดาที่ดี อยากให้ผู้อื่นเห็นตัวเอง

เป็นคนดีมากกว่าอยากจะมีเงินในแง่ดี สำหรับเด็กวัยรุ่นที่มาจากรอบครัวชนชั้นต่ำ พบว่ามีความสนใจอื่นมากกว่าสนใจตนเอง อยากเป็นภรรยาหรือสามีมากกว่าอยากมีภรรยาหรือสามีที่ดี อยากมีเงินในแง่ดีมากกว่าอยากให้คนอื่นเห็นว่าเป็นคนดี และอยากเป็นคู่รวมงานกับผู้อื่นได้มากกว่าอยากมีผู้อื่นรวมงานที่ดี

๒.๖ ระหว่างความสนใจตนเองและความสนใจอื่นของเด็กวัยรุ่นชายและหญิง สำหรับเด็กวัยรุ่นชายไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญแต่อย่างใด มีเฉพาะในค่านิยมเด็กวัยรุ่นหญิงซึ่งมีความสนใจอื่นมากกว่าสนใจตนเองอยู่เพียงเรื่องเดียว คือ อยากเป็นภรรยาดีมากกว่าอยากจะมีสามีที่ดี

๓. การเปรียบเทียบความต้องการที่จะเห็นสังคมเจริญขึ้น กับความต้องการที่จะมีส่วนช่วยให้สังคมเจริญขึ้น

๓.๑ ระหว่างความต้องการที่จะเห็นสังคมเจริญขึ้นของเด็กวัยรุ่นที่มาจากรอบครัวชนชั้นกลางและชนชั้นต่ำ พบว่าเด็กวัยรุ่นที่มาจากรอบครัวชนชั้นกลางมีความต้องการที่จะเห็นสังคมเจริญขึ้นมากกว่าเด็กวัยรุ่นที่มาจากรอบครัวชนชั้นต่ำในทุก ๆ เรื่อง คือ อยากให้ประชาชนอยู่ดีกินดีมีงานทำ และอยากให้สังคมเจริญกว่าที่เป็นอยู่

๓.๒ ระหว่างความต้องการที่จะเห็นสังคมเจริญขึ้นของเด็กวัยรุ่นชายและหญิง ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

๓.๓ ระหว่างความต้องการที่จะมีส่วนช่วยให้สังคมเจริญขึ้นของเด็กวัยรุ่นที่มาจากรอบครัวชนชั้นกลางและรอบครัวชั้นต่ำ พบว่า เด็กวัยรุ่นที่มาจากรอบครัวชนชั้นกลางมีความต้องการที่จะมีส่วนช่วยให้สังคมเจริญขึ้นมากกว่าเด็กวัยรุ่นที่มาจากรอบครัวชั้นต่ำ คืออยากมีส่วนช่วยให้สังคมเจริญขึ้นและอยากให้ประชาชนมีความเสมอภาค

๓.๔ ระหว่างความต้องการที่จะมีส่วนช่วยให้สังคมเจริญขึ้นของเด็กวัยรุ่นชายและหญิง ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

๓.๕ ระหว่างความต้องการที่จะเห็นสังคมเจริญขึ้นและความต้องการที่จะมีส่วนช่วยให้สังคมเจริญขึ้นของเด็กวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวชั้นกลาง พบว่า มีความต้องการที่จะเห็นประชาชนอยู่ดีกินดีมีงานทำมากกว่าที่จะมีส่วนช่วยให้ประชาชนมีการกินดีอยู่ดีมีงานทำ ส่วนเด็กวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวชั้นต่ำ ไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องที่ต้องการจะเห็นสังคมเจริญขึ้นและความต้องการที่จะมีส่วนช่วยให้สังคมเจริญขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

๓.๖ ระหว่างความต้องการที่จะเห็นสังคมเจริญขึ้นกับความต้องการที่จะมีส่วนช่วยให้สังคมเจริญขึ้นของเด็กวัยรุ่นชายและหญิง ไม่พบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

๑. การวิจัยในเรื่องนี้ครั้งต่อไป ควรควบคุมทางด้านความสัมฤทธิ์ผลในการเรียน ลำดับการเกิด ขนาดและจำนวนสมาชิกในแต่ละครอบครัว ตลอดจนอายุของบิดามารดาของเด็กให้อยู่ในระบอบเดียวกันนอกเหนือไปจากที่ได้ควบคุม การศึกษา อาชีพ และรายได้ของบิดามารดาของเด็กดังที่ได้ทำมาแล้ว

๒. การวิจัยในครั้งนี้ใช้ประชากรจาก ๑๖ โรงเรียน ใน ๘ จังหวัดเพียงเท่านั้น ดังนั้น การวิจัยในครั้งต่อไปควรศึกษาให้ทั่วทั้งประเทศโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง

- ๓. ควรทำการเปรียบเทียบความหะเยอหะยานของเด็กวัยรุ่นต่างประเภทกันเช่น
  - ๓.๑ ระหว่างเด็กพิการกับเด็กปกติ
  - ๓.๒ ระหว่างเด็กในนครหลวง ๗ กับเด็กต่างจังหวัด
  - ๓.๓ ระหว่างเด็กที่เรียนดีกับที่ไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน

๔. โดยทั่วไปการศึกษาถึงความหะเยอหะยานมักจะใช้การทดลอง (Experimental Method) แบบทดสอบที่ใสอาจจะมีข้อบกพร่อง เพราะฉะนั้นควรที่จะได้มีการทดลองเกี่ยวกับความหะเยอหะยาน ซึ่งอาจจะได้ผลดีกว่าการใช้แบบทดสอบ.